

РЕШЕНИЕ

№ 2667

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 25.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4334** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 216, ал. 6 във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Е. П. С., П. Б. К. и Л. Т. В. от [населено място] против заповед № ДК-10-56/28.04.2009 г. на началник- сектор „СК“ на Столична РДНСК, с която е отхвърлена като недопустима жалбата на И. Н. С. и като неоснователна жалбата на Е. П. С., Л. Т. В. и Б. П. Б. срещу одобрените проекти „заснемане за узаконяване“ и акт за узаконяване № 02/14.11.2008 г., издаден от главния архитект на район „Изгрев“ – Столична община, за строеж „Жилищна сграда“, находяща се в УПИ I-756,757, кв.70а, м. „Изток“, по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], [улица], на името на Ж. „Знаме на мира“ и Столична община.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради съществено нарушение на административно производствените правила, материалния закон и несъответствие с целта на закона. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски. В хода на производството жалбоподателят П. Б. К. е починал и на негово място като страни са конституирани наследниците му- Стана Н. К.- съпруга /починала на 27.06.2013 г./ и Б. П. Б.-син.

В с.з., жалбоподателят Е. П. С. се явява лично и с адв. И., която поддържа жалбата по изложените в нея основания, както и искането за отмяна на оспорената заповед.

В с.з. жалбоподателите Л. Т. В. и Б. П. Б., редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Ответникът- Началник на сектор „СК“ на Столична РДНСК се представлява от юрк.

П., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Обосновават се съображения, че процедурата по узаконяване е протекла законосъобразно и се иска от съда да постанови решение, с което жалбата да се отхвърли и да се потвърди оспорената заповед. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересуваната страна И. Н. С. се явява лично и изразява становище за основателност на жалбата.

Заинтересуваната страна Столична община, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересуваната страна Ж. „Знаме на мира“ се представлява от адв. П. и изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендират се разноски.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от надлежни страни - адресати на административен акт и участници в административното производство по неговото издаване, в рамките на законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство е образувано по жалба вх. № АГ-07-44-135-06/19.12.2009 г. на Е. П. С., Б. П. Б., П. Б. К., И. Н. С. и Л. Т. В. против акт за узаконяване № 02/14.11.2008 г. на строеж „Жилищна сграда“, находяща се в УПИ I-756,757, кв.70а, м. „Изток“, по плана на [населено място], с административен адрес : [населено място], [улица], издаден от главния архитект на район „Изгрев“, СО, на името на Ж. „Знаме на мира“ и Столична община.

С оспорената заповед, началник сектор „СК“ при Столична РДНСК се е произнесъл по жалбата, като е приел, че по отношение на И. Н. С. същата е недопустима, тъй като лицето не е в кръга на заинтересованите лица, активно легитимирани да обжалват строителните книжа, а по отношение на Е. П. С., Б. П. Б., П. Б. К. и Л. Т. В. жалбата е неоснователна. Посочени са аргументи, че строежът е извършен в периода 1990-1992 г. и няма данни за подадени жалби от съкооператорите до контролните органи по време на извършването му. Изложени са мотиви, че при издаване на Акт за узаконяване № 02/14.11.2008 г. са спазени изискванията на § 183 и § 184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Посочено е също, че въз основа на протокол от законно проведено заседание на 12.10.2008 г. на Общото събрание на член-кооператорите на Ж. „Знаме на мира“ са представени проекти „заснемане за узаконяване“, които са приети с решение по Протокол № 6/05.11.2008 г. на Районния експертен съвет по устройство на територията при район „Изгрев“ -СО.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза и допълнителна съдебно-техническа експертиза. По искане на жалбоподателите е назначена тричленна съдебно-техническа експертиза, която след оглед на място и след като е съобщила представените писмени доказателства е дала следното заключение, прието като обективно и обосновано от съда и неоспорено от страните:

Процесният строеж е определен като обект от IV категория. Предназначението на УПИ I -756,757, кв. 70а, м."Изток", съгласно действащия ПУП /ПРЗ заповед № РД-50-09-114/13.04.1989 г./ е за жилищно строителство и се предвижда жилищна сграда /Г+4+А/. С ОУП- 2009 г. е предвидено високоетажно застрояване с кота корниз Н=26 м, Плътност = 60 %, К.=3,5, озеленяване= 20%. От заключението се установява, че процесната сграда е 4-етажна с кота корниз=12,90 м, средноетажно застрояване /Н

до 15 м по чл. 23, ал. 1, т. 2, ЗУТ / и терасовиден етаж в подпокривното / чл. 24, 2 ЗУТ/ и поради това проектът на сградата за „Заснемане за узаконяване“- 2008 г. е в съответствие с действащия към настоящия момент ПУП - ПРЗ от 1989 г., а показателите по Наредба №7/2004 г. на МРРБ отговарят на ПНУОВТУЗ за С., съгласно ЗУССО/2009 г.

Проектът изпълнява изискванията на чл. 170 (2), т.1 и 2 от Наредба №2 за ПСТН. Осветлението в горната част на стълбището съвместно с ажурния парапет по стълбищните рамена спазват изискванията на чл. 75, ал. 2 от Наредба №5/1977 г., която действа към момента на изграждането им. Всички промени по „Заснемане за узаконяване“ са приети от Общото събрание. Конструкцията на сградата е обследвана, има становище от проектанта- конструктор, според което конструкцията на сградата не е засегната. Недовършеното строителство в отделни обекти в сградата не касае процедурата по узаконяване на строежа, а е свързано с процедурата по въвеждане в експлоатация, съгласно разпоредбите на чл. 78, ал. 3 на ЗУТ и чл. 14 от Наредба № 2 за въвеждане в експлоатация на строежите в РБ.

При така установените данни по делото и след извършена проверка по реда на чл. 168, ал. 2 вр. с чл.146 от АПК, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи: Съгласно § 184, ал. 10 от ПЗР на ЗУТ във връзка с чл. 216, ал. 1 от ЗУТ не подлежат на пряк съдебен контрол издадените от главния архитект актове за узаконяване заедно с инвестиционните проекти - заснемане за узаконяване. За тези административни актове законодателят е предвидил да се обжалват първо по административен ред пред специализиран орган - началникът на регионалната дирекция за национален строителен контрол. Със заповед № РД-13-028/19.01.2009 г. на началника на ДНСК, началник- сектор „СК“ на Столична РДНСК е определен да замества началника на Столична РДНСК. Поради това настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му от закона правомощия.

При постановяване на оспорвания акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Актът е издаден при спазване изискванията за писмена форма като съдържа реквизитите, съгласно чл. 59 ал. 2 от АПК, включително фактически и правни основания за издаването му.

Според разпоредбата на § 184, ал. 1 от ПЗР на ЗУТ, строежи, извършени незаконно до влизане в сила на този закон, могат да бъдат узаконени по искане на собственика, ако са допустими по разпоредбите, които са действали по времето, когато са извършени, или по действащите разпоредби. За да е валидно производството по узаконяване на незаконен строеж следва да е образувано по заявление от собственика до органа, който е издал или е следвало да издаде разрешението за строеж, подадено в 6-месечен срок от влизане в сила на този закон. В този смисъл е нормата на ал. 2 на § 184 от ПЗР на ЗУТ. Разпоредбата на § 184, ал. 1 от ПЗР на ЗУТ очертава изискванията за материална законосъобразност на издаден акт за узаконяване като я поставя в пряка зависимост от допустимостта на строежа по разпоредбите, които са действали по време на извършването му и или по действащите разпоредби.

В настоящия случай, от изслушаното по делото заключение по изготвената съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена се установи, че посочените в проекта „Заснемане за узаконяване“ изменения, отговарят на направените на място изменения. Направените изменения са

допустими по ЗУТ и З. и са узаконими на основание § 184, ал. 1, ЗУТ.

Всички проектни части са подписани от инвеститора /собственика-ОС на Ж., което е удостоверено с подписите на председателя и секретаря на Ж., съгласно чл. 8 от Наредба № 4 на МРРБ. Относно обстоятелствата по незавършено строителство в чл. 178, ал. 3, ЗУТ и чл. 14 от Наредба №2/2003 на МРРБ за въвеждане в експлоатация на строежите е предвидено, че „обстоятелството, че има незавършено строителство в отделни обекти на сградата, не касае процедурата по узаконяване на строежа, а е свързана с процедурата по въвеждане в експлоатация...”

Установи се, че строителството и узаконяването на сградата са извършени в периода на действие на два закона - З. от 1973 до 30.03.2001 г и ЗУТ след 31.03.2001 г. Процесния акт за узаконяване е издаден на основание § 183, ал. 3, § 184 ал. 5, 6 и 7 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, чл. 142, ал. 6, т. 1 от ЗУТ, чл. 170, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредба №2 за ПСТН, които препращат към прилагането на З. /1973-2001 г/. По тази причина в конкретния случай не се прилагат чл. 154 и чл. 169 от ЗУТ. Проекта „Заснемане за узаконяване" на процесната сграда е изработен в обхвата на Наредба № 4 на МРРБ и на чл. 139, ал. 5 от ЗУТ както това се изисква от § 184, ал. 7 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Поради това актът за узаконяване и проекта „Заснемане за узаконяване" са съобразени с нормативните и законови изисквания в областта на устройството на територията.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства и от изслушаните СТЕ, съдът намира, че са били налице изискуемите се по закон предпоставки за издаване на спорния акт за узаконяване № 02/14.11.2008 г.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав обосновава краен извод за материална законосъобразност на оспорената заповед на началник- сектор „СК“ на Столична РДНСК.

За пълнота, следва да се отбележи, че неотнормирани към производството по контрол за законосъобразност на издадения акт за узаконяване, потвърден с оспорената заповед, са видът на извършените строително-монтажни работи, тъй като в това производство се проверява единствено законосъобразността на заповедта, респ. законосъобразността на потвърдения акт за узаконяване, а не законността на извършеното строителство, още по-малко пък отражението на извършеното строителство върху ползването на останалите самостоятелни обекти в Етажната собственост.

По изложените съображения съдът счита, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Оспорената заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 3, пр. 2 от ЗУТ, а според чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове по този закон са окончателни с изключение на решенията по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за одобряване на подробни устройствени планове, на комплексни проекти за инвестиционна инициатива и на заповедите за премахване на незаконни строежи от първа до пета категория включително. Оспорената заповед не е сред изключенията по чл. 215, ал. 7 ЗУТ, поради което настоящото решение не подлежи на обжалване.

С оглед изхода на делото и своевременно заявеното от пълномощниците на ответника Началник на сектор „СК“ на Столична РДНСК и на заинтересованата страна Ж. „Знаме на мира“ искане по чл. 143, ал. 3 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати разноските по делото, направени от страните, за които административният акт е благоприятен, а именно сумата в размер на 400лв., от които

150 лв юрисконсултско възнаграждение и 250лв.-договорен и внесен адвокатски хонорар, съгласно приложено адвокатско пълномощно.

Предвид изложеното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Е. П. С., Л. Т. В. и Б. П. Б. от [населено място] против заповед № ДК-10-56/28.04.2009 г. на началник - сектор „СК“ на Столична РДНСК;

ОСЪЖДА Е. П. С., Л. Т. В. и Б. П. Б. от [населено място] да заплатят разноси по делото, съответно: в размер на 150 /сто и петдесет/ лева на Столична РДНСК и в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева на Ж. „Знаме на мира“.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: